

Nummer. Det vil ikke faa de lærerige og uddannende Undersøgelser, som med Udgangspunkt i noget ældre Arkivalier føres op til Nutiden, og det vil ikke have nogen Interesse af at beskæftige sig med Administrationshistorie, fordi det overhovedet kun har ringe Anvendelse for denne. Personalet vil ikke faa egentlig Arkivaruddannelse, men kun blive „Registratører“, hvilket er Navnet paa de Bestillingsmænd, som i de tyske Arkiver udføre det rent mekaniske og manuelle Arbejde med Arkivalierne: Omlægning og Omsortering af Aktpakkernes Indhold, den kurante Fremtagning m. m. af Nummersager og derfor ikke anses for Arkivarer, eller dog kun regnes for Arkivarer af 3die og 4de Klasse og i hvert Fald holdes udenfor Avancement med det øvrige Personale, jfr. Meddelelser Side 331—32. Paa den anden Side vil Personalet i Rigsarkivet ved at være afskaaret fra den direkte Forhandling med Ministeriernes Personale om de Undersøgelser, som ønskes foretagne, idet disse forudsættes bestilte gennem det umiddelbart ved Ministerierne beliggende Mellemarkivs Personale, vanskelig faa tilstrækkelige og nødvendige Oplysninger om det, som skal undersøges; det vil i mange Tilfælde komme til at nøjes med at begynde en Undersøgelse, fordi denne ikke kan føres igennem med de foreliggende Arkivalier, men maa fortsættes i Mellemarkivet; Mangelen af det endelige Resultat vil virke mindre belærende og tilfredsstillende og vel ogsaa mindre ansporende. Personalet vil dernæst ved ikke at faa de talrigere og lettere Undersøgelser i de yngre Arkivaliers Journaler og Kopibøger end ikke faa den tilstrækkelige Rutine i at benytte disse Hjælpemidler til at opsøge og finde efterspurgte Arkivalier, der i de forskellige ministerielle Kontorer og Administrationsgrene ofte have vidtforskellige Indretninger.

I Henhold til det anførte maa jeg aldeles bestemt fraraade at forsøge det projekterede Eksperiment med Oprettelsen af et Mellemarkiv. Mine ovennævnte Kollegaer skrive i 1857: „Idet denne Livssag for Arkivaliernes gode Ordning og praktiske Afbenyttelse nedgaar til Ministeriernes Afgørelse, maa Regeringsarkivarerne paa det indstændigste bede samme at lægge foranstaaende Bemærkninger paa Hjærte, for at ikke det hele Arkivvæsen ved en mindre vel overlagt Reform skal komme i en Forfatning, hvis Mangler dagligen ville føles, og hvis Fordele ikke kunne paavises.“ Mutatis mutandis kan jeg den Dag i Dag underskrive denne for 50 Aar siden skrevne Indstilling, og min Kollega, Arkivar Kringelbach, der som Chef for Rigsarkivets 2den Afdeling snart har 25 Aars Erfaring paa dette Omraade, er ganske enig heri.

For saa vidt man derfor vil bortflytte Rigsarkivet fra sin nuværende Plads, maa jeg paa det bestemteste tilraade, at Flytningen gælder Rigsarkivet i sin Helhed, dog at der tilbageleveres de Kontorer, som ikke ere i Besiddelse af de sidste 10—15 Aars Sager, hvad Rigsarkivet maatte have af disse. Kunne Ministerierne ikke indgaa herpaa, bør Rigsarkivets Lokaler i deres Helhed ligesom hidtil bevare deres Beliggenhed i Forbindelse med Ministerialbygningerne.

Med Hensyn til Forslaget om at anbringe alle Rigsarkivets Arkivalier fra den tidligste Middelalder, der dog nu opbevares i Arkivvæsenets mest brandsikre Bygning, Gehejmearkivbygningen, lige op til de Arkivalier, der ere ca. 40 Aar gamle, i den gamle, paa Grund af sin uhyre Brandfarlighed til Biblioteksbrug kasserede Biblioteksbygning, et Forslag, der vil spille Hasard om de vigtigste og umisteligste Kilder til Danmarks Historie, af hvilke nu dog Halvdelen befinder sig i brandsikre Hvælvinger, maa jeg udbryde med et under første Behandling af det ovennævnte Lovforslag benyttet Udtryk: „Det er et Forslag, som raaber til Himlen“, selv om Anbringelsen kun er midlertidig. Jeg vilde handle aldeles samvittighedsløst, hvis jeg, der har den fulde Forstaaelse af Forslagets Betydning og Konsekvenser, gav blot en Antydning af, at jeg kunde gaa ind paa overfor Nutid og Fremtid at dele det mindste af det med et saadant Forslags Gennemførelse forbundne Ansvar. Desuden vil Forslaget i sin midlertidige Gennemførelse blive umuligt. Jeg gaar ud fra, at den nuværende Læsesal for Rigsarkivets 1ste Afdeling fremdeles tænkes benyttet af Afdelingen, indtil den ny Bygning er opført. De besøgende ville da stadig blive forstyrrede af Samtaler og Forhandlinger om Fremtagning til Brug for Ministerierne af Arkivalier, som ere anbragte i Biblioteksbygningen, eller om Undersøgelser, som skulle foretages i dem. Der vil blive en stadig Færden ud og ind paa Læsesalen af Personalet, som for Ministeriernes Skyld arbejder med Arkivalierne i Biblioteket, og der vil ingen Ro blive for de